

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๖/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๓๑/๒๕๕๕

วันที่ ๒๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

เรื่อง ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ข้อ ๕ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๑๔ และข้อ ๒๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๓ มาตรา ๖๕ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๙๐ หรือไม่

ศาลจังหวัดสระบุรีส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นางสุรียลักษณ์ ปิ่นเพชร) เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

บริษัท บัตรกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องนางสุรียลักษณ์ ปิ่นเพชร เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดสระบุรี ในคดีหมายเลขดำที่ ผบ.๐๕๔๕/๒๕๕๔ เรื่อง สัญญาสินเชื่อบัตรเครดิต โดยโจทก์ได้รับหนังสืออนุญาตให้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตและหนังสืออนุญาตให้ประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้บังคับประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๑๕ ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ ๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ ๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ (เรื่อง สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ) ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๘ โจทก์ก็คดดอกเบี้ยตามสัญญาสินเชื่อบัตรเครดิตกับจำเลยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี และค่าธรรมเนียมการใช้วงเงินในอัตราร้อยละ ๒.๖๕ ต่อปี ต่อมาโจทก์ได้เปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมการใช้

- ๒ -

วงเงินเป็นอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ และอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐ จนถึงปัจจุบัน ซึ่งการกำหนดอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมดังกล่าว โจทก์อาศัยอำนาจตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยภายใต้การกำหนดมอบหมายตามประกาศกระทรวงการคลังและประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ข้อ ๕ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๑๔ และข้อ ๒๔ โจทก์ขอให้ศาลพิจารณาทิพากษาและบังคับจำเลยชำระเงินตามสัญญาสินเชื่อบัตรเครดิต ให้แก่โจทก์พร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระแก่โจทก์เสร็จสิ้นและให้จำเลยชำระค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความแทนโจทก์

จำเลยให้การปฏิเสธและโต้แย้งว่า ประกาศกระทรวงการคลัง และประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นประกาศที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ไม่มีผลใช้บังคับ และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ข้อ ๕ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๑๔ และข้อ ๒๔ ที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี เป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๖๕ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๙๐ ต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ บทบัญญัติดังกล่าวจึงเป็นอันใช้บังคับไม่ได้ ขอให้ส่งคำโต้แย้งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ศาลจังหวัดสระบุรีเห็นว่า ศาลจังหวัดสระบุรีต้องใช้ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ มาบังคับแก่คดี เมื่อจำเลยโต้แย้งว่า ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ข้อ ๕ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๑๔ และข้อ ๒๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๖๕ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๙๐ จึงให้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยตามทางการ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง หรือไม่ เห็นว่า ตามคำร้องมีประเด็นโต้แย้งว่า ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ข้อ ๕ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๑๔ และข้อ ๒๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐

- ๓ -

มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๕๐ หรือไม่ ซึ่งศาลจังหวัดสระบุรี จะต้องใช้บทบัญญัติดังกล่าวบังคับแก่คดี และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับ บทบัญญัตินี้มาก่อน กรณีจึงต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนด ศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๓) ศาลรัฐธรรมนูญจึงมี คำสั่งรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปมีว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ได้แย้งว่าขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญ นั้น เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องพิจารณาวินิจฉัยต่อไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๕๐ เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับบททั่วไปของรัฐธรรมนูญ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ความเสมอภาค สิทธิในกระบวนการยุติธรรม สิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ แนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ และบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการตรากฎหมาย ส่วนประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ข้อ ๕ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๑๔ และข้อ ๒๔ นั้น เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการกำหนด ประเภทกิจการที่ต้องขออนุญาตจากรัฐมนตรี รวมทั้งการอนุญาตหรือการให้สัมปทานที่รัฐมนตรีอาจ กำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตได้เท่าที่จำเป็น และอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลังที่เกี่ยวกับกิจการ ประเภทต่าง ๆ การให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นผู้ดำเนินการและมีอำนาจหน้าที่ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ และการบังคับใช้ประกาศ ของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือ ความสะดวกแห่งสาธารณชน บทบัญญัติแห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ข้อที่จำเลยได้แย้งว่าขัดหรือ แย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้นเป็นไปเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคมิได้มีเนื้อหาส่วนใดที่กระทบกระเทือน ถึงสิทธิและเสรีภาพของจำเลยที่มีอยู่ตามรัฐธรรมนูญ กรณีตามคำร้องจึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับ

- ๔ -

การวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง จึงไม่เป็นประโยชน์แก่คดีที่จะพิจารณาต่อไปตาม
ข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง
อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง

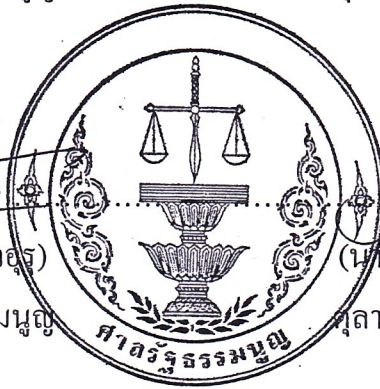
- ๕ -

(คำสั่งที่ ๗๖/๒๕๕๕)

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรูญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล โชคนุจร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายณรงค์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ